

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604551

Fax : 213 1604567

Καλλιθέα, 20.03.2019

Αριθμός Απόφασης: 952

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α'69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

δ. Της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440/Τ.Β'/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ.1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με αριθμό πρωτ./**20.11.2018** ενδικοφανή προσφυγή της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία, με **Α.Φ.Μ.**, η οποία εδρεύει στην **κατά :** της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, επί της υπ' αριθ.πρωτ./**25.07.2018 αίτησης της** για επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου φόρου εισοδήματος, ύψους 22.759.122,96 € , που αφορά παρακρατηθέντα φόρο επί των τόκων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου και πρόέκυψε από την υπ' αριθ./2013 δήλωση φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων οικονομικού έτους 2013 (διαχειριστικής περιόδου 01.01.-31.12.2012) (Κ.Α. 749) και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5.Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ.

6.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με αριθμ. πρωτ../20.11.2018 ενδικοφανούς προσφυγής της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Κατόπιν της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, επί της υπ' αριθμ.πρωτ./25.07.2018 αίτησης της για επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου φόρου εισοδήματος, ύψους 22.759.122,96 € , που αφορά παρακρατηθέντα φόρο επί των τόκων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου βάσει του αρθ.3 παρ.6 ν.4046/2012 και πρόέκυψε από την υπ' αριθ./2013 δήλωση φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων οικονομικού έτους 2013 (διαχειριστικής περιόδου 01.01.-31.12.2012) (Κ.Α. 749)

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά **α)** την ακύρωση της προσβαλλόμενης τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, και **β)** την επιστροφή του ως άνω πιστωτικού υπολοίπου, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Σύμφωνα με τις διατάξεις της **παρ. 4 του άρθρου 109 του ν. 2238/1994**, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, «Από το συνολικό ποσό του φόρου που αναλογεί στο φορολογούμενο εισόδημα και του συμπληρωματικού φόρου εκπίπτουν: α)... β) Ο φόρος που αναλογεί στο μέρος των φορολογηθέντων κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης εισοδημάτων, που διανέμονται και με τα οποία έχουν προσαυξηθεί τα υποκείμενα σε φορολογία κέρδη του νομικού προσώπου σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 106 του παρόντος. Ειδικά για τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εταιρείες εκπίπτει από το συνολικό φόρο του νομικού προσώπου το ποσό του φόρου που παρακρατήθηκε ή προεισπράχτηκε για εισοδήματα φορολογηθέντα κατ' ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης και το οποίο αναλογεί στη χρονική περίοδο που τα ως άνω νομικά πρόσωπα είχαν στο χαρτοφυλάκιο κυριότητας τους τίτλους επενδύσεων που παράγουν τα εισοδήματα αυτά». Επιπρόσθετα, κατά τα οριζόμενα στην **παρ. 5 του άρθρου 109 του ν. 2238/1994**, όταν το ποσό του φόρου που προκαταβλήθηκε ή παρακρατήθηκε είναι μεγαλύτερο από το φόρο που αναλογεί, **η επιπλέον διαφορά συμψηφίζεται στο υπόλοιπο ποσό που προκύπτει για βεβαίωση.**
- Επιπλέον , βάσει της διάταξης του άρθρου 3 παρ. 6 του Ν. 4046/2012 , δεν προκύπτει κανένας απολύτως περιορισμός ως προς την δυνατότητα επιστροφής των κατά τα ανωτέρω πιστωτικών υπολοίπων στις περιπτώσεις μη συμψηφισμού τους εντός της πενταετίας ελλείψει φορολογητέων κερδών, 'όπως ισχύει στην υπό κρίση περίπτωση.

- Αιτούνται την επιστροφή ή συμψηφισμό με τις τρέχουσες φορολογικές υποχρεώσεις του πιστωτικού υπόλοιπου, δεδομένου ότι το φορολογικό έτος 2017 ολοκληρώθηκε η πενταετία και η δυνατότητα συμψηφισμού του.
- Ο φόρος πρέπει να επιστραφεί ως αχρεωστητως καταβληθείς
- Η μη επιστροφή αντίκειται στις συνταγματικές αρχές της φορολογικής ισότητας.

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι , εφόσον δεν υφίσταται ή δεν επαρκεί ο φόρος για να εκπεστεί το πιστωτικό υπόλοιπο, αυτό θα πρέπει να επισταφεί ως αχρεωστητως κατάβληθέν.

Επειδή, το άρθρο 12 («Αυτοτελής φορολόγηση εισοδήματος από κινητές αξίες») του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε. 2238/1994), όπως ίσχυε κατά την κρινόμενη χρήση, ορίζει ότι: «1. Επιβάλλεται φόρος εισοδήματος στους τόκους, οι οποίοι αποκτώνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ενώσεις προσώπων ή ομάδες περιουσίας, χωρίς να εξετάζεται η ιθαγένεια και ο τόπος που διαμένουν ή κατοικούν ή έχουν την έδρα τους και προκύπτουν στην Ελλάδα από: α) Οποιαδήποτε μορφή κατάθεσης... 2. Ο φόρος υπολογίζεται στο ποσό των τόκων που προκύπτουν με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%). Ο φόρος αυτός παρακρατείται από τον οφειλέτη των τόκων κατά το χρόνο που γίνεται ο εκτοκισμός της κατάθεσης ή από εκείνον που καταβάλλει τους τόκους, κατά την εξαργύρωση των τοκομεριδίων. Με την παρακράτηση του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των υποχρεών του άρθρου 2, των ημεδαπών και αλλοδαπών τραπεζικών και ασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και των υπόχρεων της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 101. 3. Ο κατά τα ανωτέρω παρακρατούμενος φόρος αποτελεί έσοδο του οικονομικού έτους επί του οποίου υπολογίστηκαν οι τόκοι, βεβαιώνεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Δεκεμβρίου του έτους αυτού και αποδίδεται με εφάπαξ καταβολή στο Δημόσιο, με την υποβολή δήλωσης, από τον οφειλέτη των τόκων ή από εκείνον που εξαργύρωσε τα τοκομερίδια, στη δημόσια οικονομική υπηρεσία στην περιφέρεια της οποίας αυτός έχει την έδρα του κεντρικού, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από το τέλος του μήνα που υπολογίστηκαν οι τόκοι... 8. Ομοίως, επιβάλλεται φόρος εισοδήματος στους τόκους, οι οποίοι αποκτώνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα... και προκύπτουν από εθνικά δάνεια που εκδίδονται με έντοκα γραμμάτια ή ομολογίες από την 1η Ιανουαρίου 1997 και μετά. Ο φόρος υπολογίζεται... με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) στο ποσό των τόκων που προκύπτουν από τους πιο πάνω τίτλους οι οποίοι εκδίδονται από τις 3 Ιανουαρίου 1998 και μετά ... για τα ομόλογα ο φόρος παρακρατείται κατά το χρόνο εξαργύρωσης των τοκομεριδίων τους ή κατά τη λήξη τους, όταν πρόκειται για ομόλογα χωρίς τοκομερίδια ... Με την ... παρακράτηση του φόρου της παραγράφου της εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των ... ημεδαπών και αλλοδαπών τραπεζών ..., με την επιφύλαξη των οριζόμενων από τις διατάξεις των άρθρων 99 και 106 ...».

Επειδή στο άρθρο 99 του Κ.Φ.Ε. ορίζεται ότι. «1. Αντικείμενο του φόρου είναι: α) Σε ημεδαπές γενικά ανώνυμες εταιρίες και εταιρίες περιορισμένης ευθύνης, με εξαίρεση τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εταιρίες, το συνολικό καθαρό εισόδημα ή κέρδος που προκύπτει στην ημεδαπή ή αλλοδαπή. Τα διανεμόμενα κέρδη λαμβάνονται από το υπόλοιπο των κερδών, που απομένει μετά την αφαίρεση του αναλογούντος φόρου εισοδήματος. Ειδικά, σε ημεδαπές τραπεζικές και ασφαλιστικές ανώνυμες εταιρίες, το συνολικό καθαρό εισόδημα ή κέρδος, που προκύπτει στην ημεδαπή ή αλλοδαπή μετά την αφαίρεση του μέρους αυτών, που αναλογεί στα αφορολόγητα έσοδα ή στα εισοδήμα-

τα που φορολογούνται κατά ειδικό τρόπο εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης. Για τον προσδιορισμό του μέρους των κερδών που αναλογούν στα αφορολόγητα έσοδα ή στα εισοδήματα που φορολογούνται κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης γίνεται επιμερισμός των συνολικών καθαρών κερδών, ανάλογα με το ύψος των φορολογούμενων εσόδων και των αφορολόγητων ή των φορολογηθέντων κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης εσόδων. Περαιτέρω, σε περίπτωση διανομής, στα ανωτέρω προκύψαντα φορολογούμενα κέρδη, προστίθεται το μέρος των αφορολόγητων κερδών ή των φορολογούμενων κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, που αναλογούν στα διανεμόμενα κέρδη με οποιαδήποτε μορφή, μετά την αναγωγή του εξευρισκόμενου αυτού ποσού σε μικτό ποσό με την προσθήκη του αναλογούντος σε αυτό φόρου.....»

Επειδή, οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 109 του ως άνω Κ.Φ.Ε., όπως ίσχυαν μετά την αντικατάσταση του τελευταίου εδαφίου της περιπτώσεως β' της παραγράφου 4 με το άρθρο 13 παρ. 12 του ν. 2459/1997 (Α' 17), προβλέπουν τα εξής. «4. Από το συνολικό ποσό του φόρου που αναλογεί στο φορολογούμενο εισόδημα και του συμπληρωματικού φόρου εκπίπτουν: α)... β)... Ειδικά για τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εταιρείες εκπίπτει από το συνολικό φόρο του νομικού προσώπου το ποσό του φόρου που παρακρατήθηκε ή προεισπράχθηκε για εισοδήματα φορολογηθέντα με ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης και τα οποία αναλογεί στη χρονική περίοδο που τα ως άνω νομικά πρόσωπα είχαν στο χαρτοφυλάκιο κυριότητας τους τίτλους επενδύσεων που παράγουν τα εισοδήματα αυτά. γ.....5. Όταν το ποσό του φόρου που προκαταβλήθηκε ή παρακρατήθηκε είναι μεγαλύτερο από το φόρο που αναλογεί, η επιπλέον διαφορά συμψηφίζεται στο υπόλοιπο ποσό που προκύπτει για βεβαίωση».

Επειδή, από τις ήδη παρατεθείσες διατάξεις, συνάγεται ότι η έκπτωση του φόρου 10% που καταβλήθηκε/παρακρατήθηκε κατά το άρθρο 12 παρ. 1 και 8 του ως άνω Κ.Φ.Ε. τελεί κατά νόμο υπό την προϋπόθεση της ύπαρξης φορολογούμενου κατά τις γενικές διατάξεις εισοδήματος της τραπεζικής εταιρείας και, συνακόλουθα, προκύπτοντας προς βεβαίωση φόρου και δη ποσού επαρκούς για να χωρήσει έκπτωση του νομίμως παρακρατηθέντος κατά τα ανωτέρω φόρου, ενώ στην περίπτωση ανεπαρκών φορολογητέων κερδών ή μη ύπαρξης φορολογητέων κερδών αλλά ζημίας δεν χωρεί μερική ή ολική, αντιστοίχως, επιστροφή του ως άνω καταβληθέντος φόρου, διότι η επιστροφή αυτού θα σήμαινε εν τοις πράγμασι ανατροπή της κατ' άρθρο 12 του εν λόγω Κώδικα αυτοτελούς φορολογίας και επιστροφή νομίμως οφειλόμενου φόρου, το οποίο ουδόλως προβλέπεται. Άρα, κατά την αληθή έννοια των διατάξεων αυτών, στην περίπτωση που ο φόρος που προκύπτει για το φορολογούμενο βάσει των γενικών διατάξεων εισόδημα των τραπεζικών ανωνύμων εταιρειών δεν επαρκεί για την έκπτωση του φόρου που παρακρατήθηκε για τα επίμαχα αυτοτελώς φορολογούμενα εισοδήματα αυτών, το πιστωτικό υπόλοιπο του παρακρατηθέντος φόρου δεν επιστρέφεται Η ερμηνευτική αυτή εκδοχή επιρρωνύεται άλλωστε και από την διατύπωση της παρ. 5 του άρθρου 109 Κ.Φ.Ε., που προβλέπει ότι : «Όταν το ποσό του φόρου που προκαταβλήθηκε ή παρακρατήθηκε είναι μεγαλύτερο από το φόρο που αναλογεί, η επιπλέον διαφορά συμψηφίζεται στο υπόλοιπο ποσό που προκύπτει για βεβαίωση». (ΣΤΕ 1518, 1524, 1526/2018).

Επειδή, κατά το κρινόμενο οικονομικό έτος 2013 (χρήση 2012) ίσχυε η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 4046/2012 (Α' 28), κατά την οποία «Το πιστωτικό υπόλοιπο που προκύπτει από τις δηλώσεις φορολογίας οικονομικού έτους 2011 και μετά, των τραπεζών, ανεξάρτητα από νομική μορφή που λειτουργούν στην Ελλάδα, κατά το μέρος που οφείλεται σε φόρο που έχει παρακρατηθεί επί τόκων ομολόγων ή εντόκων γραμματίων του ελληνικού Δημοσίου και ομολόγων ημεδαπών επιχειρήσεων, με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, συμψηφίζεται με το φόρο εισοδήματος διαδοχικώς στα πέντε (5) επόμενα οικονομικά έτη από τη δημιουργία του πιστωτικού υπολοίπου, κατά το υπόλοιπο που απομένει κάθε φορά».

Άλλωστε με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 27 του Ν. 4172/2013, ορίζεται ότι: «1. Εάν με τον προσδιορισμό των κερδών από επιχειρηματική δραστηριότητα το αποτέλεσμα είναι ζημία εντός του φορολογικού έτους, η ζημία αυτή μεταφέρεται για να συμψηφισθεί με τα επιχειρηματικά κέρδη διαδοχικά στα επόμενα πέντε (5) φορολογικά έτη. Η ζημία του προγενέστερου έτους συμψηφίζεται κατά προτεραιότητα έναντι της ζημίας μεταγενέστερου έτους.».

Επειδή από την διατύπωση των ανωτέρω διατάξεων ρητώς αναφερομένων μόνον σε “έκπτωση φόρου” από τον συνολικώς αναλογούντα στο φορολογούμενο εισόδημα των τραπεζικών εταιριών φόρο και εν όψει της φύσεως της επιβαλλομένης κατά το άρθρο 12 του ν. [2238/1994](#) ως αυτοτελούς, μη συνιστώσης, κατ’ αρχήν, μέρος του φορολογούμενου κατά τις γενικές διατάξεις εισοδήματος των ως άνω εταιριών, **συνάγεται ότι η έκπτωση του φόρου 10% που καταβλήθηκε/παρακρατήθηκε κατά το [άρθρο 12 παρ. 1](#) και 8 του εν λόγω Κώδικα τελεί κατά νόμο υπό την προϋπόθεση της υπάρξεως φορολογουμένου κατά τις γενικές διατάξεις εισοδήματος της τραπεζικής ή ασφαλιστικής εταιρίας και, συνακόλουθα, προκύπτοντας προς βεβαίωση φόρου και δη ποσού επαρκούς για να χωρήσει έκπτωση του νομίμως παρακρατηθέντος κατά τα ανωτέρω φόρου, ενώ στην περίπτωση ανεπαρκών φορολογητέων κερδών ή μη υπάρξεως φορολογητέων κερδών αλλά ζημίας δεν χωρεί μερική ή ολική, αντιστοίχως, επιστροφή του ως άνω καταβληθέντος φόρου 10%.**

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η μη επιστροφή αντίκειται στις συνταγματικές αρχές της φορολογικής ισότητας.

Επειδή, από τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος συνάγεται ότι ο συντακτικός νομοθέτης, επιτάσσοντας τη συνεισφορά των πολιτών στα δημόσια βάρη ανάλογα με τη φοροδοτική τους ικανότητα, παρέχει ταυτόχρονα ευρεία ευχέρεια στο νομοθέτη να καθορίζει το σύστημα φορολογίας εισοδήματος και να καθορίζει τα αφαιρούμενα ποσά από τα έσοδα των νομικών προσώπων με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε κατηγορίας.

Επειδή, δεν είναι υποχρεωμένος ο νομοθέτης να θεσπίζει ενιαίες και ομοιόμορφες ρυθμίσεις για όλα τα είδη εσόδων ή για όλες τις κατηγορίες νομικών προσώπων (Σ.τ.Ε. 2439/2009, 2971/2001 κ.ά.) . Δεν αντίκειται, συνεπώς, στις ως άνω συνταγματικές διατάξεις η θέσπιση συστήματος αυτοτελούς φορολόγησης, για συγκεκριμένες κατηγορίες εσόδων, με ειδικές ρυθμίσεις επί θεμάτων, όπως ο χρόνος φορολόγησης, ο φορολογικός συντελεστής και η δυνατότητα ή μη έκπτωσης ή επιστροφής του φόρου. Τέλος, η μη επιστροφή του επίμαχου φόρου 10% δεν αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, με τις οποίες κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσία του προσώπου και αναγνωρίζεται παράλληλα η εξουσία των Κρατών προς επιβολή φόρων, αφού η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ούτε αποδεικνύει ότι η ρύθμιση αυτή συνεπάγεται υπέρμετρη επιβάρυνσή της ή ότι κλονίζει ριζικά την οικονομική της κατάσταση (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 2563/2015).

Επειδή, ο παρακρατηθείς φόρος επί τόκων ομολόγων κλπ αφορά αυτοτελή φορολόγηση εισοδήματος από κινητές αξίες και δεν προβλέπεται από τον Νόμο (ΣτΕ 1518/2018), η επιστροφή νομίμως οφειλομένου φόρου, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της με αριθμ. πρωτ./20.11.2018 ενδικοφανούς προσφυγής της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία, με **Α.Φ.Μ.**

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στην υπόχρεη.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ**

**Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.

